

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514203611
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2514203611.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v spore žalobkyne: mal. F. A., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, zákonný zástupca - matka: N. A., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, obe bytom K. XXX/XX, XXX XX O. a otec: L. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XXX, XXX XX N., zastúpení: JUDr. Ing. Elena Divko, advokát, so sídlom Gorkého č. 1, 909 01 Skalica, proti žalovanému 1/: Základná škola, IČO: 36 094 188, Komenského 2, Vrbové, zastúpený: JUDr. Juraj Ďurajda, advokát, Kukučínova 12, 010 01 Žilina, 2/: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, o zaplatenie 24.344,20 eur s prísľušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/32/2014-361 zo dňa 30. apríla 2018, vo vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania (výrok II. a IV.) a o odvolaní žalovaného 1/ voči uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/32/2014-159 z 12. septembra 2017, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného 1/ voči uzneseniu sa o d m i e t a .

II. Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti vo veci samej vo výroku II. m e n í tak, že žaloba o zaplatenie sumy vo výške 22.778,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 22.778,40 od 16.10.2015 do zaplatenia sa z a m i e t a .

III. Rozsudok súdu I. inštancie s a v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania (výrok IV.) z r u š u j e a vec sa v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd I. inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.565,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.565,80 eur od 25.05.2012 do zaplatenia zastavil, výrokom II. zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 22.778,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 22.778,40 od 16.10.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom IV. priznal žalobkyni právo na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v rozsahu 96,68 %. Súd I. inštancie rozsudok po citovaní § 415, § 444, § 449, § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 144 ods. 1 písm. o), ods. 4 písm. a), b), f) § 2 písm. a) a c), § 152 písm. a) až e) zák. č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „školský zákon“), § 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, § 8 ods. 2, § 9 ods. 5 a 6, § 10 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. vecne odôvodnil tým, že vzhľadom na to, že žalobkyňa vzala žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 1.162,- eur titulom liečebných nákladov a následne na pojednávaní dňa 30.04.2018 aj vo zvyšnej uplatnenej časti liečebných nákladov, teda

celú sumu, ktorá predstavovala liečebné náklady vo výške 1.565,80 eur vrátane prislúchajúcich úrokov z omeškania a žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila, súd konanie v tejto časti zastavil (výrok I.). Z Uznesenia ČVS: ORP-1008/2-OVK-TT-2012 zo dňa 09.07.2012 vyplynulo, že trestné oznámenie zák. zástupkyne poškodenej bolo odložené. Poškodenej bolo spôsobené ťažké zranenie, a to ruptúru očnej gule vľavo penetrujúcou ranou rohovky a skléru so stratou vnútroočných štruktúr s dobou liečenia a obmedzenia v bežnom spôsobe života najmenej 2 mesiace. Zločinu ublíženia na zdraví sa dopustil mal. O. N., ktorý v čase spáchania skutku dovŕšil 10 rok, za čin nie je trestne zodpovedný a trestné stíhanie je neprípustné.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa bola v čase vzniku úrazu žiačkou základnej školy (žalovaná 1/), k zraneniu došlo nepochybne v čase vyučovacieho procesu, do ktorého sa zahŕňa aj čas prestávky medzi jednotlivými vyučovacími hodinami. Žalovaná 1/ bola povinná zabezpečiť bezpečnosť a ochranu zdravia detí počas vyučovacieho procesu. Dňa 18.05.2012, keď došlo k zraneniu poškodenej, táto sa nachádzala v triede, pričom z výpovedí svedkov, listinných dôkazov, ako aj obsahu vyšetrovacieho spisu, je zrejmé, že k úrazu došlo následkom nezvládnutia hnevlivej reakcie mal. O. N. na správanie spolužiakov, keď v afekte vzal do ruky peračník a hodil ho bez úmyslu ublížiť poškodenej do blízkosti miesta, kde sa nachádzala. Nešťastnou náhodou z peračníka vypadlo kružidlo, ktoré poranilo ľavé oko poškodenej. Zranenie podľa záverov ošetrovujúcich lekárov, ako aj posudkového lekára bolo takého charakteru, že strate zraku na zranené oko sa nedalo zabrániť. Žalobkyňa musela absolvovať zdĺhavé a bolestivé liečenie, niekoľko operácií, pričom po ustálení zdravotného stavu je nepochybné, že zranenie je trvalého charakteru s následkom straty zraku na jedno oko a trvalej straty priestorového videnia. Z výpovedí svedkov, najmä dozorujúcich pedagógov, vedenia školy, mal súd za preukázané, že nedošlo k takému opomenutiu pedagóga, ktoré by malo za následok zanedbanie dozoru nad deťmi. Podľa vnútorného poriadku školy, ako aj výpovedí svedkov, na chodbe, kde sa nachádzala trieda, v ktorej sa stal úraz, sa nachádzajú vedľa seba 4 triedy. Dvaja dozorujúci pedagógovia tak majú na starosti veľký počet detí, keď v jednej triede sa nachádza v priemere okolo 20 detí. Deti sa počas prestávky môžu pohybovať voľne po triede, prestávka slúži na to, aby si od vyučovania oddýchli, najedli sa, napili, išli na WC. Učiteľ počas prestávky usmerňuje správanie žiakov, rieši konflikty, pričom z hľadiska priestoru má na starosti nielen všetky 4 triedy, chodbu, ale aj priestory WC. Počas prestávky si učiteľ zabezpečí aj pomôcky, prípadne zúčastňuje sa prípravy na ďalšiu hodinu. Zo strany pedagóga preto ide len o usmernenie správania jednotlivých žiakov. Súd však z vykonaného dokazovania nezistil, že by mal. N. mal krátkodobý alebo pretrvávajúci konflikt so žalobkyňou a bolo by potrebné urobiť osobitné opatrenia za účelom predchádzania konfliktného alebo agresívneho správania voči nej, či iným žiakom. Mal. N. bol hodnotený ako dieťa, ktoré trpí cukrovkou a máva výkyvy nálad. Za týmto účelom mu bolo umožnené mať k dispozícii lego na hranie. Do vyučovacieho procesu však bol riadne zaradený. Z vykonaného dokazovania preto súd nezistil, že by dozor počas malej prestávky bol zanedbaný. Uvedená skutočnosť však nemá vplyv na druh a rozsah zodpovednosti žalovanej 1/ za úraz poškodenej. Úraz žiaka zúčastneného na vyučovacom procese je z hľadiska práva osobitnou kategóriou druhu úrazu a pri jeho odškodňovaní je potrebné vychádzať primárne zo školského zákona a až podporne Občianskeho zákonníka. Žalovaná 1/ je právnickou osobou, ktorá má právnu subjektivitu, jej pasívna legitímácia v spore je daná, pričom súd vyhodnotil, že skúmanie žalobného nároku vo vzťahu k žalovanej 1/ má opodstatnenie. Školský zákon v ust. § 144 ods. 1 písm. o) zakotvuje, že dieťa alebo žiak má právo na náhradu škody, ktorá mu vznikla pri výchove a vzdelávaní alebo v priamej súvislosti s nimi; toto ustanovenie sa nevzťahuje na škodu podľa osobitného predpisu. Bližšie zákon neuvádza spôsob odškodňovania za úrazy. Zo školského zákona, ako aj ustálenej rozhodovacej praxe (por. napr. rozsudok Okresného súdu v Prešove sp. zn.: 10C/3/2014, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 5Co/65/2016) vyplýva, že zodpovednosť školy je daná objektívne. Školský zákon nešpecifikuje možnosti vyvinenia sa zo zodpovednosti, ani výnimky zo zodpovednosti. Je preto nutné vychádzať z koncepcie objektívnej zodpovednosti. Poškodený nemusí dokazovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti na strane zodpovedného subjektu, len to, že škoda sa stala počas vyučovacieho procesu. Druhovo azda najbližšie možno prirovnať zodpovednosť za škodu z prevádzkovej činnosti zakotvenú v § 420a OZ. Aj objektívnej zodpovednosti sa možno zbaviť (exkulpovať), ak zodpovedný subjekt preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou, alebo vlastným konaním poškodenej. Ani jedna z týchto možností však preukázaná nebola. Žalobkyňa nijako nezavinila, ani sa nepričinila o vznik úrazu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sedela v prvej lavici. Svojím správaním nezadala príčinu na konflikt, ani sa nesprávala v rozpore s vnútorným poriadkom školy. Pokiaľ ide o neodvratiteľnú udalosť, ide o udalosť spôsobenú vonkajšími prírodnými silami, napr. živelná udalosť, ktorá by nemohla byť objektívne odvrátená, ani pri vynaložení všetkého úsilia. V danom prípade nemožno o takej príčine

hovorí, úraz sa stal preukázaným následkom nezvládnutej hnevlivej reakcie žiaka, ktorý sa tak isto podieľal na vyučovacom procese. Samotná skutočnosť, že išlo nešťastnú zhadu náhod nijako nevyklučuje zodpovednosť žalovanej 1/, ani nezakladá dôvod na možné zbavenie sa zodpovednosti. Pre takéto prípady školy bežne uzatvárajú poisťné zmluvy, ktoré prípadnú škodu zodpovedného subjektu vzniknutú zo školských úrazov kryjú. Nie je však vecou súdu zaoberať sa poisťným vzťahom medzi žalovanou 1/ a žalovanou 2/, nakoľko súd dospel k záveru, že pasívne legitimovaným subjektom je len žalovaná 1/ a jej príslúcha zodpovednosť za škodu, ako aj povinnosť nahradiť škodu.

3. Ako súd už uviedol, druh zodpovednosti za škodu je daný školským zákonom. Inak je tomu už v rozsahu mechanizmu jej náhrady. Školský zákon nedefinuje spôsob, akým sa škoda nahrádza a keďže ide o druh škody, ktorý postihuje zdravie, je potrebné vychádzať z ust. § 444 a § 449 Občianskeho zákonníka, ktorý výslovne stanovuje, že jednorazovo odškodňuje bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Spôsob výpočtu tohto osobitného druhu škody stanovuje zákon o náhrade za bolesť a SSÚ, pričom lekárske posudky musí vychádzať zo zoznamu sadzieb, ktoré tvoria prílohu zákona a pri určení počtu bodov posudkový lekár zohľadňuje aj tie skutočnosti, či išlo liečbu ľahšiu a kratšiu, alebo dlhšiu a ťažšiu. Ohodnocuje sa bolesť už vytrpená, nie do budúcnosti. Nárok na náhradu škody vzniká dátumom vyhotovenia lekárskeho posudku. Tento časový moment je dôležitý z hľadiska premlčania nároku na náhradu škody podľa § 106 ods. 1 OZ. Nemožno preto prisvedčiť obrane žalovanej 1/, ktorá namietla premlčanie. Súd má za to, že žaloba bola podaná včas, pričom súd vychádzal z dátumu vyhotovenia znaleckého posudku MUDr. Pamulu. Bolesť možno ohodnotiť, len čo sa ustáli zdravotný stav poškodenej, až týmto okamihom je bolesť „zistená“. Tak isto, výška škody je pre poškodenú zistiteľná až momentom jej ohodnotenia posudkovým lekárom, nie dňom, kedy k úrazu došlo. Obdobne aj nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia možno klasifikovať ako zistený po ustálení zdravotného stavu, lebo inak nie je možné posúdiť dopad poškodenia zdravia na kvalitu života poškodenej, ani rozsah v akom je obmedzená v uplatnení sa v spoločnosti.

4. K otázke znalcom navrhnutého zdvojnásobenia bodov súd ustálil, že podmienky na určenie dvojnásobku počtu bodov boli splnené. Jednak bolo preukázané, že čas liečenia sa predžil (MUDr. Pamula odhadol čas liečenia 2 - 4 mesiace, v neskoršom posudku MUDr. Vidu konštatuje liečenie 8 - 10 mesiacov), poškodenie na zdraví vyžadovalo bolestivejší spôsob liečenia a povaha poškodenia na zdraví si vyžiadala operačný výkon (v danom prípade viac operačných výkonov). Nebol preto dôvod odchyliť sa od znalcom navrhnutého zdvojnásobenia bodov za bolesť.

5. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia musí byť primeraná povahe následkov (zásada primeranosti) a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodenej uplatniť sa v živote a spoločnosti. Tu súd prihliadol najmä na to, že žalobkyňa prišla o zrak na jedno oko, čo má nepochybne ďalekosiahle následky na jej ďalší vývoj a život. Nielen že sa ako dieťa ťažšie vysporiadava so stratou zraku, ale je a bude značne obmedzená v ďalšom štúdiu, nehovoriac o doživotných zdravotných následkoch. Jej uplatnenie v spoločnosti je obmedzené, niektoré povolania, v ktorých by sa mohla uplatniť, sú vylúčené, tak isto bežné sprievodné činnosti, napr. šoférovanie, niektoré športy atď. Stratu zmyslového orgánu súd hodnotí ako jednu z najzávažnejších foriem poškodenia zdravia a dôvod hodný osobitného zreteľa pri zvýšení náhrady na dvojnásobok bodového ohodnotenia. Zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia prichádza do úvahy v celkom výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, keď stupeň ujmy nie je dostatočne vyjadrený zvýšením základného odškodnenia a náhrada takt stanovená nie je primeraným následkom, ktoré podľa predpokladov, ktoré mal poškodený vo veku, v ktorom bol poškodený na zdraví, na uplatnenie v živote a spoločnosti a ktoré sú v dôsledku poškodenia obmedzené a stratené (Ro NS ČR, sp. zn.: 25Cdo/1169/2000). Na základe vyššie uvedeného súd považoval za opodstatnené zvýšenie bodového ohodnotenia na dvojnásobok za opodstatnený a dôvodný, a to v ohodnocovanej výške škody za bolesť, ako aj sťaženie spoločenského uplatnenia a priznal žalobkyni nárok vo výške 22.778,40 eur (výrok II.), ktorá pozostáva zo sumy predstavujúcej náhradu za bolesť, ktorá predstavovala 220 bodov, čo pri hodnote bodu 15,72 eur v roku 2012 predstavuje sumu 3.458,40 eur a za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá predstavuje predstavuje 1200 bodov. Po ustálení stavu v roku 2013, hodnota bodu predstavovala 16,10 eur za bod, teda sumu 19.320,- eur. V danom prípade súd vychádzal z posudku MUDr. Pamulu, ktorý žalovaný 1/ nijako nespochybnil a výslovne to uviedol na pojednávaní dňa 28.03.2017. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania odo dňa 25.05.2012, t.j. deň keď bol vypracovaný znalecký posudok. To však súd vyhodnotil ako zmatečné, keď znalecký posudok bol vypracovaný až dňa 01.04.2013. Je možno sa domnievať, že počiatok omeškania žalobkyňa určila odo dňa nasledujúceho po

vypracovaní Správy o vyšetrení príčin a okolností vzniku závažného školského úrazu zo dňa 24.05.2012. V danom prípade však súd nemohol dať za pravdu žalobkyni. Pre určenie počiatku omeškania žalovanej 1/ súd skúmal, či pred podaním žaloby došlo k výzve na náhradu škody vo vzťahu v žalovanému 1/. Žalobkyňa však takúto výzvu nepredložila a uvedená skutočnosť nevyplývala ani z vyšetrovacieho spisu. Súd preto za kvalifikovanú výzvu na plnenie považoval doručenie žaloby žalovanej 1/, a to dňa 15.10.2015, preto priznal žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 22.778,40 od 16.10.2015 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti úrok z omeškania musel byť zamietnutý (výrok III.).

6. K námietke žalovanej 1/, že žalobe nemožno vyhovieť, lebo pri podaní žaloby žiadala náhradu škody od žalovaných 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne a ide teda o procesné spoločenstvo, nemožno prisvedčiť. Je pravdou, že pôvodne konštruovaný petit navrhoval plnenie pre pôvodne žalovaných spoločne a nerozdielne, čo má za následok, že plnenie jedného z nich znamená zánik dlhu pre ostatných zaviazaných. Tak isto však možno na podklade tejto konštrukcie požadovať plnenie aj len od jedného z nich. Následným späťvzatím žaloby voči pôvodným žalovaným 1/ a 3/ (mal. N. a jeho rodičia), ako aj následne rozšírenie žaloby o žalovanú 2/ - poisťovňu a následné späťvzatie žaloby voči nej nemá žiaden dosah na kvantitatívne vyjadrenie požadovaného dlhu od žalovanej 1/. Súd preto mohol na plnenie zaviazat' aj žalovanú 1/ samostatne, čo aj urobil.

7. K námietke žalovanej 1/, že žalobkyňa nepreukázala, že došlo k trvalej strate zraku a po čase nedošlo k zlepšeniu zdravotného stavu súd zaujal nasledovné stanovisko: je pravdou, že žalobkyňa nepreložila súdu lekárske správy preukazujúce aktuálny stav žalobkyne. Samotná žalovaná 1/ navrhla, aby súd pripojil ako dôkazy listiny z vyšetrovacieho spisu, čo súd aj urobil. Súčasťou spisu bol aj znalecký posudok MUDr. Rastislava Vidu č. 26/2010 zo dňa 01.12.2014, z ktorého vyplývalo, že Poškodená utrpela zrazenia: prenikajúce poranenie ľavej očnej gule, prederavenie rohovky a očného bielka, čiastočná strata dúhovky a šošovky, zakrvácanie do sklovцovej dutiny, odlúpenie sietnice. V dôsledku úrazu je slepá na jedno oko a odkázaná na pomoc druhej osoby. Trvalé následky spočívajú v strate zraku na ľavé oko, nemá priestorové videnie. Súd mal za to, že žalobkyňa riadne preukázala rozsah poškodenia zdravia, ktorý zodpovedá bodovému ohodnoteniu posudkového lekára. K otázke uplatnených liečebných nákladov vo výške 1.565,80 eur, žalobkyňa nepredložila žiadne doklady preukazujúce ich výšku. Nakoľko však došlo k postupnému plneniu zo strany poisťovne KOOOPERATIVA a následne zdravotnej poisťovne, ako deklarovala žalobkyňa, vzala žalobu v tejto časti späť, s čím žalovaná 1/ súhlasila a späťvzatie nenamietala. Súd sa preto z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti žaloby liečebnými nákladmi nezaoberal. K námietke žalovanej 1/, že až v priebehu konania došlo k špecifikácii nároku sa nemožno stotožniť, nakoľko už z podanej žaloby vyplývalo, ktorá časť uplatneného nároku predstavuje náhradu za bolesť, ktorá za sťaženie spoločenského uplatnenia a ktorá liečebné náklady.

8. O náhrade trov konania (len vo vzťahu k žalovanej 1/ - o trovách konania žalovanej 2/ súd rozhodol samostatným uznesením) súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že prevažne úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,68 %. Žalobkyňa sa podanou žalobou pôvodne domáhala zaplatenia sumy 24.344,20 eur s príslušenstvom, následne vzala žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.162,- eur s príslušenstvom späť a neskôr vzala späť žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 403,80 eur vrátane príslušenstva. Pretože došlo k čiastočnému zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby (výrokom I. tohto rozsudku), súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, t. j. či žalobkyňa alebo žalovaná 1/ zavinili zastavenie konania.

9. V prípade čiastočného späťvzatia v rozsahu 1.162 eur tak žalobkyňa učinila v reakcii na plnenie žalovanej 2/, ktorá plnila poisťné plnenie za žalovanú 1/, o čom predložila aj doklad - Oznámenia o poisťnom plnení a trvalé následky úrazu zo dňa 27.06.2013 a k plneniu prišlo po podaní žaloby, procesné zavinenie zastavenia konania tak možno pričítať žalovanej 1/.

10. V prípade čiastočného späťvzatia v rozsahu 403,80 eur, žalobkyňa uviedla, že v tejto časti - ktorá predstavuje celú zvyšnú časť uplatnených liečebných nákladov, vzala žalobu späť preto, že zdravotná poisťovňa túto sumu žalobkyni plnila. Nepredložila však doklad o výške, dôvode a čase plnenia. Vzhľadom nato, že žalobca vzal žalobu sčasti späť a nejde o prípad, keby išlo o reakciu na konanie žalovanej 1/, nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanej 1/. V danom prípade z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa, preto je povinná nahradiť žalovanej 1/ trovy konania.

11. Proti rozsudku súdu I. inštancie podal odvolanie žalovaný 1/ prostredníctvom právneho zástupcu vo vyhovujúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania. Z pripojených vyšetrovacích spisov je preukázané, že trestné stíhanie vo veci ublíženia na zdraví maloletej F. A. sa zastavuje, z dôvodu, že maloletý O. N., ktorý spôsobil poškodenie zranenie oka, z dôvodu nedostatku veku nie je trestne zodpovedný. Vyšetrovateľ činný v predmetnej veci vykonával dôkazy, na základe ktorých jednoznačne konštatuje, že zo strany ZŠ Vrbové, jej pedagógov, vykonávajúcich pedagogický dozor v čase, keď došlo k úrazu, nezanedbali žiadnu svoju povinnosť vyplývajúcu z príslušnej právnej normy, ani nie sú trestnoprávne zodpovední. Súd nesprávne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku v bode 24/, že matka poškodenej / A./ odmietla podpísať správu o šetrení úrazu, v skutočnosti uvedenú správu odmietla podpísať R. Z.. Uvedený rozpor je nutné odstrániť. Po právnej stránke súd ustálil zodpovednosť žalovaného 1/ na zaplatenie žalovanej istiny s prísl. na základe zákona č. 245/2008 Z. z. školského zákona, keď došlo k poškodeniu zdravia maloletej žalobkyne počas vyučovacieho procesu. Základ a výšku nároku žalobkyne priznal v zmysle § 415 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo sa týka bolestného, účelne vynaložených nákladov spojených s liečením a sťaženia spoločenského uplatnenia.

12. Pri rozhodovaní o výške bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia súd nezdôvodnil skutočnosť, z ktorého znaleckého posudku vychádzal a z akého dôvodu. Na odstránenie rozdielu vo vyčíslení bolestného resp. SSÚ súd nevykonal dôkaz, ale sa stotožnil s vyčísleným bodovým hodnotením v zmysle podaného znaleckého posudku predloženej žalobkyňou, nachádzajúcich sa v pripojených spisoch. V bode 28 a 30 odôvodnenia rozsudku súd len konštatuje znalecké posudky vzťahujúce sa k veci, neuvádza z ktorého vychádzal a prečo. Taktiež súd nezohľadnil pri priznaní zvýšenia SSÚ, bolestného skutočnosti konštatované v rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní, podľa ktorých žalovaný 1/ neporušil žiadne povinnosti uložené mu príslušnými právnymi predpismi. Podľa bežnej rozhodovacej činnosti súdov v obdobných prípadoch ak súd ustáli tzv. objektívnu zodpovednosť, pri priznaní výšky nároku zohľadňuje relevantné skutočnosti, či žalovaný konal v súlade s platným právnym predpisom, či bolo možné od neho vyžadovať postup a správanie nad rámec povinnosti podľa príslušného právneho predpisu. Samotný konajúci súd konštatoval, že žalovaný 1/ konal v zmysle zákona, neporušil žiadnu právnu normu.

13. Pokiaľ sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia, súd sa nestotožnil so vznesenou námietkou premičania zo strany žalovaného 1/. Aj v tomto podaní žalovaný 1/ zotrúva na vznesenej námietke premičania z dôvodov, skutočností, ako boli uvádzané v konaní pred prvostupňovým súdom.

14. Nemožno sa stotožniť taktiež so skutkovým a právnym názorom súdu, pokiaľ sa týka rozhodnutia o výške sťaženia spoločenského uplatnenia. V bode 48 a 49 odôvodnenia rozsudku súd konštatuje, že zo strany dozorujúcich pedagógov, vedenia školy, nedošlo k žiadnemu zanedbaniu dozoru nad deťmi, nedošlo k porušeniu vnútorného poriadku školy a k poškodeniu oka žalobkyne došlo následkom konania maloletého O. N.. V tomto smere bolo potrebné zo strany súdu prihliadať na relevantné skutočnosti vo vzťahu k priznanej výške nároku.

15. Súd sa procesne nevysporiadal s námietkou, návrhom žalovaného 1/ vo vzťahu k skutočnosti, že žalobkyňa nepreukázala, že došlo k trvalej strate zraku. Je všeobecne platnou zásadou, že súd rozhoduje na základe skutočností rozhodných a existujúcich v čase svojho rozhodovania, vyhlásenia rozsudku. Z uvedeného dôvodu sa nemožno stotožniť s konštatovaním súdu, že žalobkyňa síce nepredložila súdu lekárske správy preukazujúce aktuálny stav, ale súd oboznámil znalecký posudok č. 26/2010 zo dňa 01.12.2014, v ktorom je konštatovaný stav poškodenia oka žalobkyne (stav v čase podania znaleckého posudku, nie rozhodnutia súdu). Súd procesne nezamietol návrh žalovaného 1/ ohľadom realizácie dokladu na preukázanie aktuálneho stavu žalobkyne.

16. Nemožno sa stotožniť s tvrdením súdu bod 64 ohľadom špecifikácie nároku, pretože žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vzala späť časť žalovaného nároku, čo sa týka len konkrétnej sumy a neuvádzala, čo táto suma predstavuje, či sa jedná o čiastočné späťvzatie bolestného, SSU a pod. Jedná sa o dôležité skutočnosti pre uplatňovanie a spôsob obrany žalovaného 1/.

17. Z odôvodnenia rozsudku nie je konkretizovaná výroková časť III. výroku rozsudku. Nemožno sa stotožniť s rozhodnutím súdu ohľadom náhrady trov konania v zmysle § 255 a nasl. CSP. Je nesporné, že pôvodnou žalobou si žalobkyňa uplatňovala zaplatenie sumy 24344,20 eur s prísl. Následne podaním

doručeným súdu 16.06.2017 označené ako vyjadrenie žiadala vydať rozsudok na zaplatenie sumy 22.933,20 eur, na pojednávaní 30.04.2018 žalobkyňa realizovala ďalšie čiastočné späťvzatie návrhu a žiadala zaplatenie sumy 22.778,40 eur s prísl. a na tomto pojednávaní 30.04.2018 špecifikovala uplatňovanú istinu, že jedná sa o zaplatenie bolestného 3.458,40 eur a sumu 19.320,00 eur titulom SSU. Sú pri rozhodnutí o náhrade trov právneho zastúpenia neprihliadal na dátumy, žalobkyňa ich ani neuvádzala, kedy došlo k úhrade sumy 1.160,00 eur, sumy 403,80 eur. Z uvedeného dôvodu nie je daný matematický pomer úspechu a neúspechu na 96,68 %, ako to uviedol súd v napadnutom rozsudku. Je nesporné, že v predmetnej veci konanie začalo v roku 2014 podaním žaloby, následne boli realizované úkony strán sporu, vyjadrenia, účasti na pojednávaniach a pod. a uvedené úkony a ustálenia práva 96,68 % majú zásadný význam na konečné, finančné rozhodnutie o náhrade trov konania, právneho zastúpenia. Súd v odôvodnení rozsudku nekonštatoval jednotlivé obdobia, dátumy ohľadom čiastočného späťvzatia vo vzťahu ku konečnému zneniu žalovaného nároku 22.778,40 eur s porovnaním s pôvodne žalovanou sumou 24.344,20 eur. V tejto časti napadnutý rozsudok je prinajmenšom nepreskúmateľný, bod 72 rozsudku uvádza, že žalovaný 1/ bol úspešný len v sume 403,80 eur a nezohľadňuje sumu 1162,00 eur v tom, že kedy došlo k späťvzatiu žaloby o túto sumu v dôsledku dobrovoľného plnenia.

18. Taktiež súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania, právneho zastúpenia, nerešpektoval zásadu dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalovaného 1/ v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku. Je nesporné, že žalovaný 1/ je rozpočtovou organizáciou s daným rozpočtom od mestského úradu, ako zriaďovateľom. Samotný súd v odôvodnení rozsudku konštatuje, že zo strany základnej školy, ani učiteľov vykonávajúcich pedagogický dozor, v čase keď došlo k poškodeniu oka žalobkyne, nedošlo k žiadnemu porušeniu školského zákona, iného zákona, nie je daná trestnoprávna zodpovednosť, ako to vyplýva z pripojených vyšetrovacích spisov. Z vyšetrovacích spisov je jednoznačne preukázané, že zranenie spolužiačky spôsobil O. N., ale v dôsledku nedostatku veku nedošlo k trestnoprávnej zodpovednosti a tým spojenej zodpovednosti na náhradu škody. Súd sa v odôvodnení predmetného rozsudku vôbec nezaoberal týmito skutočnosťami, a z tohto dôvodu prinajmenšom vo výroku o náhrade trov konania je toto rozhodnutie nepreskúmateľné, trpí vadou, keď rozhodnutie súdu nie je zdôvodnené v zmysle procesného predpisu CSP. Súd nezohľadnil skutočnosť zmien označenia strán sporu - žalovaných, ktoré zmeny realizovala žalobkyňa, keď v priebehu konania dochádzalo oproti pôvodnej žalobe k označovaniu rôznych aj iných žalovaných. Na základe vyššie uvedených skutočností je nesporné, že zo strany súdu došlo k procesným pochybeniam (nebolo rozhodnuté o návrhu na predloženie dokladu na zdokumentovanie aktuálneho zdravotného stavu žalobkyne, nezodôvodnenie rozhodnutia o náhrade trov konania v zmysle § 257 CSP). Po hmotnoprávnej stránke súd si nevyjasnil otázku premlčania, subjektu zodpovednosti a z uvedeného dôvodu došlo k nesprávnemu skutkovému posúdeniu uplatneného nároku a následnému nesprávnemu právnomu posúdeniu uplatneného nároku.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností žiada, aby Krajský súd Trnava, rozsudok Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/32/2014-361 zo dňa 30.04.2018 za použitia § 391 ods. 1 CSP a nasl. zrušil a vrátil Okresnému súdu Piešťany na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že je presvedčená, že rozhodnutie súdu I. inštancie je vo výroku vecne správne a navrhuje, aby odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu I. inštancie potvrdil.

21. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom I. inštancie (§ 383 a § 384 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ je dôvodné.

22. Žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia 24.344,20 eur s príslušenstvom voči žalovaným, a to 3.458,40 eur titulom bolestného, 19.320 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a 1.565,80 eur titulom nákladom spojených s liečením.

23. V priebehu konania žalobkyňa zobrala návrh späť čiastočne čo do nároku nákladov spojených s liečením, pričom súd I. inštancie v tejto časti o zaplatenie istiny vo výške 1.565,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.565,80 eur od 25.05.2012 do zaplatenia, konanie zastavil.

24. Súd I. inštancie zároveň žalobkyni priznal voči žalovanému 1/ sumu vo výške 22.778,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 22.778,40 od 16.10.2015 do zaplatenia, a to z dôvodu existencie objektívnej zodpovednosti žalovaného 1/ a vo zvyšku nárok zamietol.

25. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je správnosť rozhodnutia a postupu súdu I. inštancie vo vyhovujúcej časti návrhu žalobkyne na zaplatenie sumy 3.458,40 eur (ktorá bola žalobkyni priznaná titulom bolestného), a sumy 19.320 eur (titulom sťaženia spoločenského uplatnenia), a to najmä s ohľadom na súdom tvrdenú objektívnu zodpovednosť žalovaného 1/. Predmetom prieskum odvolacieho súdu je i spôsob rozhodnutia o náhrade trov konania.

26. Podľa § 144 ods. 1 písm. o) zák. č. 245/2008 Z. z., o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu vzniku škody, (ďalej len „školský zákon“), dieťa alebo žiak má právo na náhradu škody, ktorá mu vznikla pri výchove a vzdelávaní alebo v priamej súvislosti s nimi; toto ustanovenie sa nevzťahuje na škodu podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 420 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

28. Z Uznesenia ČVS: ORP-875/2OVK-TT-2013 zo dňa 30.03.2015 vyplynulo, že trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví poškodenej sa zastavuje, lebo skutok nie je trestným činom. Mal. N. vypovedal, že potom ako zistil, že spolužiačka mu zhodila lego šiel k nej, ona na to nič nepovedala, tak zobral z jej lavice peračník a hodil ho na zem pod tabuľu preto, lebo jej to zhodenie lega chcel vrátiť. Vyšetrovateľ konštatoval, že bola vylúčená príčinná súvislosť medzi konaním pedagógov a následkom vzniku predmetného úrazu. Úraz nebol spôsobený nedbanlivostným konaním inej osoby, dozor určenými pedagógmi nebol zanedbaný. Absentuje príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

29. Z vykonaného dokazovania súd nezistil, že by dozor počas malej prestávky bol zanedbaný. Uviedol, že pokiaľ ide o neodvratiteľnú udalosť, ide o udalosti spôsobené vonkajšími prírodnými silami, napr. živelná udalosť, ktorá by nemohla byť objektívne odvrátená, ani pri vynaložení všetkého úsilia. V danom prípade nemožno o takej príčine hovoriť, úraz sa stal preukázaným následkom nezvládnutej hnevlivej reakcie žiaka, ktorý sa tak isto podieľal na vyučovacom procese. Uviedol tiež, že samotná skutočnosť, že išlo nešťastnú zhadu náhod nijako nevylučuje zodpovednosť žalovanej 1/, ani nezakladá dôvod na možné zbavenie sa zodpovednosti.

30. Súd I. inštancie teda nárok žalobkyne priznal iba z dôvodu objektívnej zodpovednosti žalovaného 1/, kde sa zavinenie neskúma. Právna úprava náhrady škody v Občianskom zákonníku je všeobecnou úpravou náhrady škody v občianskoprávných vzťahoch (§ 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ ide o právnu úpravu náhrady škody v Občianskom zákonníku je treba zdôrazniť, že okrem všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420, § 420a Občianskeho zákonníka), je právna úprava rozčlenená na osobitné druhy zodpovednosti (§ 421 až § 437 Občianskeho zákonníka). Za osobitný druh zodpovednosti je však treba považovať aj právnu úpravu, ktorá je predmetom právnej úpravy v Občianskom zákonníku, nie je však zaradená do vyššie uvedených ustanovení, ale vyplýva z právnej úpravy iných vzťahov upravených Občianskym zákonníkom alebo aj z iných právnych predpisov. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka sa použije, ak konkrétny prípad spôsobenia škody nespadá pod niektoré iné ustanovenie Občianskeho zákonníka o náhrade škody, ktoré ustanovuje osobitné podmienky (predpoklady) zodpovednosti za škodu, alebo ak zodpovednosť za škodu nie je osobitne upravená v ustanoveniach iného zákona tvoriaceho súčasť právneho poriadku Slovenskej republiky. Tento princíp sa uplatní aj v prípade zodpovednosti školy a školského zariadenia za škodu pri úraze dieťaťa alebo žiaka, ktorá mu vznikla pri výchove a vzdelávaní alebo v priamej súvislosti s nimi, keďže zákon č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov neobsahuje osobitnú úpravu náhrady škody. Ustanovenie § 144 ods. 1 zákona č.

245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov síce zakotvuje právo dieťaťa alebo žiaka na náhradu škody, ktorá mu vznikla pri výchove a vzdelávaní alebo v priamej súvislosti s nimi, avšak v žiadnom prípade nie je možné považovať ho za osobitnú úpravu náhrady škody za školský úraz. Nakoľko prípad zodpovednosti školy alebo školského zariadenia za školský úraz nie je osobitne upravený v uvedenom zákone (ani v inom právnom predpise), použije sa na daný prípad ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu. Keďže táto zodpovednosť spočíva na zavinenom spôsobení škody, je odvolacia námietka žalovaného 1/ o objektívnej zodpovednosti žalovaného náležitá.

31. Ustanovenie § 415 OZ zakotvuje všeobecnú prevenčnú povinnosť počínať si tak, aby sa nikomu neškodilo (neminemlaedere). Táto povinnosť je vyjadrená slovami, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. (viď napr. sp. zn, 28 Cdo 1996/2010 (NS ČR)). Ide o ochranu života a zdravia, o ochranu majetku, o ochranu prírody a ochranu životného prostredia. Preventívnu povinnosť ukladá § 415 OZ každému, t.j. tak fyzickým, ako aj právnickým osobám. Pri právnických osobách postihujú tieto preventívne povinnosti tie fyzické osoby, ktoré sú oprávnené a povinné za právnické osoby konať. Subjektom zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením prevenčnej povinnosti bude sama právnická osoba. Správať sa v rozpore so všeobecnou prevenčnou povinnosťou znamená správať sa protiprávne. Vždy je potrebné posúdiť, či škodlivý výsledok by nebol nastal aj bez tohto porušenia, teda či počínanie v súlade s prevenčnou povinnosťou bolo spôsobilé škode, ktorá vznikla, zabrániť.

32. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom I. inštancie a z vykonaného dokazovania pred súdom I. inštancie tento nezistil zavinenie zo strany žalovaného 1/ v súvislosti s dozorom a nebola teda preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného 1/ a škodou (úrazom) poškodenej. Nebolo preukázané ani porušenie prevenčnej povinnosti zo strany žalovaného 1/. K úrazu prišlo náhodnou udalosťou a ani zvýšený počet pedagógov nemôže takej situácii zabrániť. Z uvedeného teda možno vyvodiť, že nebol preukázaný zákonný nárok žalobkyne na náhradu škody, ktorá jej bola zo strany súdu priznaná.

33. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku, pričom v danom prípade táto námietka je opodstatnená, pretože súd I. inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď posúdenie objektívnej zodpovednosti žalovaného 1/ bolo nesprávnym.

34. Nakoľko odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení súdu I. inštancie, ktorý však vec nesprávne právne posúdil, odvolací súd aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania vo veci rozhodol a rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti vo veci samej (vo výroku II.), z vyššie uvedeného právneho dôvodu, podľa § 388 zmenil a žalobu v uvedenej časti (vo vyhovujúcej) zamietol ako neopodstatnenú. Vzhľadom k uvedenému sa odvolací súd už ostatnými odvolacími námietkami žalovaného 1/ týkajúcimi sa veci samej nezaoberal, pričom k odvolacím námietkam žalovaného 1/ ohľadom ďalších žalovaných je potrebné uviesť, že konanie voči pôvodne žalovaným - O. N. a jeho zákonných zástupcov bolo konanie zastavené uznesením pod č. k. 9C 32/2014-74 zo dňa 08.06.2015. Pokiaľ ide o výrok III., kde súd I. inštancie vo zvyšku žalobu zamietol (žalovaný 1/ namietal, že nie je konkretizovaný), tento je postačujúcim, nakoľko z vyššie uvedených výrokov I. a II. je zrejmé, v ktorej časti bolo konanie zastavené a v ktorej časti bolo žalobe vyhovené. Preto odvolacie námietky v tomto smere boli zo strany žalovaného 1/ neopodstatnené.

35. Podľa § 386 písm. b) CSP, Odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou,

36. Žalovaný 1/ sa odvolal i voči uzneseniu súdu I. inštancie, kde súd konanie zastavil voči žalovanému 2/ z dôvodu späťvzatia žaloby zo strany žalobkyne. Podľa ust. § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V danom prípade to je žalobkyňa a žalovaný 2/, ktorí mohli podať odvolanie voči predmetnému uzneseniu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie žalovaného 1/ voči napadnutému uzneseniu podľa ust. § 386 písm. b) CSP odmietol.

37. Žalovaný 1/ v odvolaní napadol i výrok o náhrade trov konania, ako nepreskúmateľný a z dôvodu, že súd I. inštancie nezohľadnil ust. § 257 CSP.

38. Vo všeobecnosti nepriznať trovy konania je možné len výnimočne a v prípade, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na strane strán, pričom má súd vychádzať z posúdenia všetkých okolností v danej veci. Pri skúmaní, či dôvody hodné osobitného zreteľa existujú, súd prihliada k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania, je pritom potrebné zohľadniť nie len pomery toho, kto by mal nahradiť trovy konania, ale je nutné zvážiť, ako by sa takéto rozhodnutie dotklo predovšetkým majetkových pomeroch oprávnenej strany. Významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú rovnako okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj strán v priebehu konania a ďalšie skutočnosti.

39. Súd I. inštancie použitie aplikácie ust. § 257 CSP vôbec neodôvodnil. Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1) zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (napr. § 41 OSP, § 123 OSP, § 115 OSP a pod.). Obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, prejedнала v dvojinstančnom konaní.

40. Ak by odvolací súd svoje rozhodnutie nepredvídateľne založil na iných právnych záveroch než súd I. inštancie, porušil by právo strán na spravodlivý proces a v skutočnosti by im odňal právo namietať správnosť právneho názoru súdu na inštančne vyššom súde.

41. Z uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, rozsudok súdu I. inštancie v časti náhrady trov konania vo výroku IV., zrušil s tým, že v danom prípade bude úlohou súdu I. inštancie sa zaoberať tým, či sú splnené podmienky na to, aby súd v konaní úspešnej strane priznal náhradu trov konania, pričom svoje rozhodnutie náležite zdôvodní. Súd I. inštancie vo svojom rozhodnutí zároveň rozhodne i o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP.

42. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom I. inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).